राजायुधिष्ठिरउवाच जगदीशितुर्देवस्यकीर्तिंकस्मिन्कर्मणिमयोहतवान् ॥ ५१ ॥ अनेनश्रीकृष्णेनोपबृंहितैःसंवर्द्धितैः ॥ ५२ ॥ हैमीचरौप्या चायसीचेतितिस्रःपुरोनिर्माय तेभ्योददाविति शेषः दुर्लक्ष्यौअपायसंयोगौगमनागमनेयासाम् दुर्वितर्क्याःपरिच्छदायासु ॥ ५३ ॥ सेनान्यःसेना पतयःपूर्ववैरंस्मरंतः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ अस्त्रमभिमंत्रितंशरंपुरेषुव्यमुंचत ॥ ५६ ॥ ततःशरात् सूर्यमंडलात् मयूखसंदोहाःरश्मिसमूहाइव यतःये

राजोवाच कस्मिन्कर्मणिदेवस्यमयोऽहन्जगदीशितुः॥ यथाचोपचिताकीर्तिःकृष्णेनानेनकथ्यताम् ॥५१॥ नारदउवाच निर्जिताअसुरादेवैर्युद्धेनेनोपबृंहितैः॥ मायिनांपरमाचार्यंमयंशरणमाययुः ॥५२॥ सनिर्मायपुरस्तिस्रोहैमीरौप्यायसीर्विभुः॥ दुर्लक्ष्यापायसंयोगादुर्वितर्क्यपरिच्छदाः॥ ५३॥ ताभिस्तेऽसुरसेनान्योलोकांस्त्रीन्सेश्वरान्नृप॥ स्मरंतोनाशयांचक्रुःपूर्ववैरमलक्षिताः॥ ५४॥ ततस्तेसेश्वरा लोकाउपासाद्येश्वरंविभो॥ त्राहिनस्तावकान्देवविनष्टांस्त्रिपुरालयैः ॥ ५५ ॥ अथानुगृह्यभगवान्माभैष्टेतिसुरान्विभुः॥ शरंधनुषिसंधायपुरेष्वस्त्रंव्यमुंचत ॥ ५६ ॥ ततोऽग्निवर्णाइषवउत्पेतुःसूर्यमंडलात्॥ यथामयूखसंदोहानादृश्यतपुरोयतः ॥ ५७ ॥ तैःस्पृष्टाव्यसवःसर्वेनिपेतुःस्मपुरौकसः॥ तानानीयमहायोगीमयःकूपरसेऽक्षिपत् ॥ ५८॥ सिद्धामृतरसस्पृष्टावज्रसारामहौजसः॥ उत्तस्थुर्मेघदलनावैद्युताइववह्नयः॥५९॥ विलोक्यभग्नसंकल्पंविमनस्कंवृषध्वजम्॥तदाऽयंभगवान्विष्णुस्तत्रोपायमकल्पयत्॥६०॥ वत्सआसीत्तदाब्रह्मास्वयंविष्णुरयंहिगोः॥प्रविश्यत्रिपुरंकालेरसकूपामृतंपपौ॥तेऽसुराह्यपिपश्यंतोनन्यषेधन्विमोहिताः ॥६१॥ तद्विज्ञायमहायोगीरसपालानिदंजगौ॥ स्वयंविशोकःशोकार्तान्स्मरन्दैवगतिंचताम्॥६२॥देवोऽसुरोनरोऽन्योवानेश्वरोऽस्तीहकश्चन॥आत्मनोऽन्यस्यवादिष्टंदैवेनापोहितुंद्वयोः॥६३॥

भ्यः॥ ५७॥ कूपरसेस्वयंनिर्मितकूपामृते॥ ५८॥ वज्रसाराः वज्रवत्दृढांगाःमहौजसोमहाबलाः मेघदलनाः मेघभेदिनोविद्युद्रूपावन्हयइव॥ ५९॥ ॥६०॥कालेमध्याह्ने॥६१॥६२॥आत्मनोवाअन्यस्यवाद्वयोरपिवादैवेनदिष्टमुपकल्पितमपोहितुंपरिहर्तुमिहकश्चिदपीश्वरःसमर्थोनास्ति॥६३॥